

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 15C/249/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114223413
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Slobodníková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2014:7114223413.1

Uznesenie

Okresný súd Košice I v právnej veci navrhovateľa: E. O., nar. XX.X.XXXX, bytom K. X, J., proti odporcovi: K. O., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XX, D., v konaní o úpravu úhrady výživného

rozhodol:

Konanie **zastavuje**.

Navrhovateľ **ne má právo** na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom na začatie konania doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.9.2014 žiada, aby súd uložil odporcovi povinnosť uhradiť navrhovateľovi dlžné výživné za obdobie od 1.10.2010 do 31.10.2012 v sume 1.334,- eur.

Svoj návrh dôvodil tým, že rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 2.11.2012, č.k. 22P/218/2010-72 došlo k zvýšeniu výživného odporcu na navrhovateľa na sumu 70,- eur mesačne, vždy do 15 -teho dňa toho ktorého mesiaca vopred od 1.10.2010 do budúcn. Zaostané výživné za obdobie od 1.10.2010 do 31.10.2012 v sume 1.334,- eur bol odporca povinný splácať po 30,- eur mesačne spolu s bežným výživným až do zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok s tým, že prvá splátka bola splatná do 15 -teho dňa nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti rozsudku. Odporca do dňa podania návrhu neuhradil navrhovateľovi ani jednu splátku dlžného výživného.

Zo spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 22P/218/2010 tunajší súd zistil, že návrhom zo dňa 5.10.2010 matka v tom čase maloletého navrhovateľa žiadala súd o zvýšenie výživného na navrhovateľa zo strany odporcu na sumu 150,- eur mesačne. Zároveň žiadala, aby súd uložil odporcovi povinnosť splácať dlžné výživné v splátkach po 30,- eur mesačne spolu s bežným výživným. Okresný súd Košice I vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 2.11.2012, č.k. 22P/218/2010-72, ktorým zvýšil výživného zo strany odporcu pre navrhovateľa zo sumy 500,- Sk na sumu 70,- eur mesačne k rukám navrhovateľa, vždy do 15 -teho dňa toho ktorého mesiaca vopred od 1.10.2010 do budúcn. Dlžné výživné za obdobie od 1.10.2010 do 31.10.2012 v sume 1.334,- eur súd odporcovi povolil splácať po 30,- eur mesačne spolu s bežným výživným až do zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok s tým, že prvá splátka bola splatná do 15 -teho dňa nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol. Rozsudok vo výroku o zvýšení výživného a vo výroku o dlžnom výživnom nadobudol právoplatnosť dňa 16.10.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.9.2013, 8Co/30/2013-92.

Podľa § 103 Občianskeho súdneho poriadku, kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Ustanovenie § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku ustanovuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej teda bráni tomu, aby vec, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté, bola znovu prejednávaná. Teória procesného práva vymedzuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci dvoma kritériami, a to totožnosťou účastníkov konania a totožnosťou predmetu konania. Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov, nie je samo osebe významné, ak majú tí istí účastníci v rôznych konaniach rozdielne procesné postavenie (napr. ak v jednom konaní vystupujú ako navrhovatelia a v druhom ako odporcovia). Tých istých účastníkov sa konanie týka aj vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia (z dôvodu singulárnej alebo univerzálnej sukcesie) účastníkov, ktorí sú (boli) účastníkmi už skončeného konania. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t.j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností. Pre posúdenie, či je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, nie je významné, ako bol skutok, ktorý bol predmetom konania, posúdený po právnej stránke. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, keď bol skutok súdom posúdený po právnej stránke nesprávne alebo neúplne.

Vzhľadom na vyššie uvedené je súd toho názoru, že rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 2.11.2012, č.k. 22P/218/2010-72 tvorí prekážku veci právoplatne rozhodnutej (res iudicata), pretože sa nepochybné jedná o tých istých účastníkov konania a toho istého predmetu konania, ktorý je daný totožným nárokom, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté. Nakoľko ide o neodstrániteľnú prekážku, súd na základe vyššie uvedených skutočností, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami konanie zastavil.

Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku. V tomto prípade navrhovateľ procesne zavinil, že konanie súd musel v celom rozsahu zastaviť, a preto by bol povinný v zmysle citovaného zákonného ustanovenia uhradiť trovy odporcovi. Avšak vzhľadom k tomu, že odporcovi v konaní žiadne trovy nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnil, súd o jeho náhrade trov konania nerozhodoval a navrhovateľ nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd.

V zmysle § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.